به اولیظهر جبریل له مرتبته صلی الله علیه وسلم وانما علت علی ما مر المراتب
وانما لم یکن البراق علی شکل الفرس اشارة الی ان رکوبه فی سکر وأمن لا حرب
وخوف والی ظهور المعجزة بوقوع هذا الاسراع الباهر من دابة علی هذا الشکل
وصح ان جبریل حمله علی البراق ردیفا له ورواه احمد بلفظ علی ظهره هو وجبریل
حتی انتهیا الی بیت المقدس واقول بعضهم ذلک لما لا حاجة الیه اذ رکوب
جبریل معه لا ینافی کونه فی خدمته وصح انهما مرا ببترب فامره ان ینزل ویصلی
وبمدین فامره بذلک وببیت لحم الذی ولد فیه عیسی علی نبینا وعلیه الصلاة
والسلام فامره بذلک واراه عجائب اخری الی ان وصلا الی بیت المقدس فنزلا
وربطه ای جبریل کما مر فی روایة لکن فی اخری انه صلی الله علیه وسلم جمع بینهما
باجتماله انهما ربطاه معا بالحلقة التی کانت للانبیا علیهم الصلاة والسلام
تربطه بها ثم دخلا وقعد له جماعة من الانبیا علیهم الصلاة والسلام فصلی بهم
وصح فی روایة انی بارواح الانبیا ای مع اجسامهم لروایة ثم دخلت المسجد
فعرفت النبیین ما بین قائم وراکع وساجد ثم اذن مؤذن فاقیمت الصلاة
فقمنا صفوفا ننتظر من یؤمنا فاخذ بیدی جبریل فقدمنی فصلیت بهم
وفی روایة لاحمد فاذا النبیون اجمعون یصلون معه وفیها زیادة علی
روایة جماعة منهم فیوخذ بتلک الزیادة وفی حدیث مایدل علی انه صلی
بهم فی بیت المقدس بعد العروج ایضا وتلک الصلاة قبل الصبح ای بناء
انه صلی فیه قبله ولما فرغ من اماتهم نصب له المعراج کما فی روایة ابن
هشام والبیهقی وغیرهما ووصف له بمرقاة من فضة ومرقاة من ذهب
وعن یمینه ملائکة وعن یساره ملائکة ثم صعد فیه هو وجبریل حتی انتهیا
الی باب السما السابعة ورای فی السما الاولی آدم وعن یمینه ارواح المؤمنین

فاذا

بیدا العروج وقیل
العشا ای بنا
علی انه صلی فیه

المنتهی

لیین

فاذا انظر الیهم ضحک وعن یساره ارواح الکفار فاذا نظر الیهم بکی ای انه یکشف
له عنهم وهم فی النار التی هی مستقر ارواحهم والسلام والقرآن ای انتهاوها والا
فابتداوها من سدرة المنتهی وفی الثانیة یحیی وعیسی وفی الثالثة یوسف
وفی حدیث البیهقی وغیره فاذا انا برجل ای یوسف علیه الصلاة والسلام
احسن ما خلق الله تعالی قد فضل الناس بالحسن کالقمر لیلة البدر علی سائر الکواکب
والمراد غیر نبینا صلی الله علیه وسلم لخبر الترمذی ما بعث الله نبیا الا حسن
الوجه حسن الصوت وکان نبیکم احسنهم وجها واحسنهم صوتا علی ان اللام فی
قوله احسن هو الاعتماد الاقوی وغیره فی موضع واعتمد آخرون ایضا ان المتکلم
لا یدخل فی عموم کلامه ومن ثم قال بعض المحققین المراد اعطی شطر
الحسن الذی اوتیته نبینا صلی الله علیه وسلم وفی الرابعة ادریس وفی
الخامسة هارون وفی السادسة موسی وفی السابعة ابراهیم وهذه مقدمة
علی روایة لم تضبط منازلهم وعلی روایة ادریس فی الثانیة وهارون فی الرابعة
وابراهیم فی السادسة وموسی فی السابعة لان بساقها یدل علی انه لم یضبط
منازلهم کما صرح به الزهری فالاولی التی فیها انه ضبطها اولی علی انه یجمع بین
الروایات المختلفة فی ذلک بانه راهم فی الصعود علی کیفیات وفی الهبوط
علی کیفیات اخر فلما جاوز موسی بکی فقیل له ما یبکیک قال رب هذا غلام بعثته
بعدی یدخل من امته الجنة اکثر مما یدخل من امتی وکاد ان لیس یحسد
حاشاه الله من ذلک بل غبطة وحزنا علی ما فاته من مضاعفة اجور نبینا
بکثرة اتباعه وصاحیهم الی ما لا نهایة له اواراحة لامته لما وقع منهم بعده
ما لم یقع نظیره لهذه الامة وذکره بغلام لانه اصغر منه سنا ولان قوة
الشباب معه الی سن الشیخوخة وحکمة تخصیص موسی بالقا الاشارة